

Sabima kartleggingsnotat 12-2019

Kartlegging av storsopp i Sør-Varanger 2019

Av Irene Karlsen og Line Moe

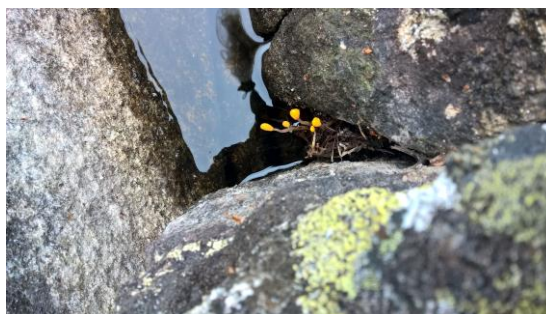
Emneord: Kartlegging, sopp, Sør-Varanger

Kartlegging 2019, steder og sopptilgang

I vårt andre driftsår har Miraculix hatt ambisjoner om å utvide sine søk, ikke bare til andre geografiske steder, men også i forhold til typer sopp. Dette målet har effektivt krympet, uke for uke, etter hvert som vi erfarte at årets sopp høst var en «katastrofe».

Sør-Varanger er en stor kommune. Vi hadde et mål om å gjennomføre registreringsturer i Bugøynes og Jarfjord i tillegg til Kirkenes-Pasvik-området. Grunnet svært dårlig sopptilgang, spesielt i juli-august, har vi avlyst noen av turene. De turene vi valgte å dra på, ga glisne registreringslister.

I slutten av juli var det ennå ikke en sopp å se i Kirkenesområdet. Vi valgte da å ta en registreringstur til Øvre Pasvik Nasjonalpark i håp om at det ti mil lengre sør var sopp. Vi fant bare to sopparter men den ene var Sumpklubbemorkel, *Mitrula paludosa*. Da syntes vi at turen var vellykket.

De som har deltatt på registreringsturer er Irene Karlsen, Hege Rasmussen, Rigmor Øien Guvåg og Line Moe. I tillegg har vi invitert med andre medlemmer på noen av turene våre, både for å lære dem nye sopper og for å inspirere til kartleggingsarbeide.

Fotografiene er tatt av Irene Karlsen

Steder og funn

Vi var på følgende kartleggingsturer:

28/7	Øvre Pasvik Nasjonalpark, Ellenvann og Sortbrysttjern
17/8-18/8	Melkefoss
25/8	Svanvik
26/8 og 30/8	Sandnes
31/8	Skjellbekken
3/9	Høybukt
4/9	Strand
22/9	Noatun

Totalt har vi registrert 206 funn på våre soppturer i Sør-Varanger i 2019. Det ble kjørt 1540 km.

Hver sopptur fortonet seg nærmest som en bomtur. Vi måtte avlyse soppkurs, og vi mistet en periode troen på at vi skulle finne sopp i det hele tatt. Men det tok seg litt opp mot slutten av sesongen, og vi har klart å registrere noe.

Vi slet med å finne helt vanlige sopper som normalt vokser her. Det var så lite sopp at matsopp-plukkere som normalt går forbi brunskrubb og myrskrubb, bøyde seg og plukket dem med seg som om de skulle være de beste delikatessesopper. Det var for eksempel skremmende lite rimsopp, fluesopp, gelesopper og vokssopper å finne denne sesongen. Musseronger var også mangelvare. De soppene vi fant mest av, selv om det ikke var mye av dem heller, var brune slørsopper og rødsporer. Disse har vi per i dag begrenset kompetanse på å skille fra hverandre, så vi måtte gå forbi mange uten å registrere dem.

Lyspunktene for oss var at vi fant noen «nye» sopper i år som vi ikke fant i fjor.

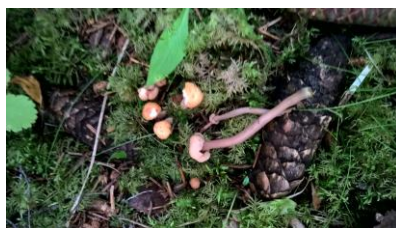
Noen av dem er:

Slimmorkel

Kompostsliresopp

Jordtunger

Kompostbegersopp

Konklusjon

Årets soppsesong var like skuffende som fjorårets var overraskende. 2019 ser ut til å ha vært slørsoppene og rødsporenes år i vårt område.

Selv om registreringslistene våre kan fortone seg som korte, ligger det mye arbeid bak hver av dem. Det var langt mellom soppene.

Vi kommer til å fortsette registreringsarbeidet i 2020 dersom det er interesse for det fra Sabimas side. Planen er at vi sender en eller helst to av våre mest dedikerte soppplukkere på Sabima-kurs neste sesong så sant det byr seg mulighet for det. Dette fordi kurset vi fikk delta på i 2018 var veldig inspirerende og en god arena for kompetanseheving.